

393.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 maja 1925 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Na zasadzie art. 82, 83, 86 i 109 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) oraz art. 2

ustawy z dnia 13 lutego 1924 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 6 poz. 46) o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 18 poz. 178), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2 § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 32 poz. 320) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy obliczaniu ryczałtu, celem zwrotu kosztów przesiedlenia bierze się za podstawę to uposażenie służby czynnej, które funkcjonariusz państwowy względnie zawodowy wojskowy pobierał ostatnio przed przeniesieniem w stan spoczynku, przy uwzględnieniu wartości mnożnej w dniu dokonanego przesiedlenia (zameldowania się na nowym miejscu za mieszkania) względnie w dniu przekroczenia granicy Rzeczypospolitej”.

§ 2. Ustęp 1 § 11 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów skreśla się.

§ 3. Pierwszy ustęp § 44 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje brzmienie następujące:

Do art. 82, 83, 86, 95, 99, 102, 103, 104 i 108 ustawy.

Celem wymierzenia uposażenia emerytalnego funkcjonariuszom państwowym (art. 2 ustawy) oraz zawodowym wojskowym, przeniesionym w stan spoczynku, względnie zwolnionym przed dniem 1 października 1923 r. jako też w celu wymierzenia zaopatrzenia emerytalnego osobom po nich pozostałym, o ile zmarli przed dniem 1 października 1923 r. postanawia się zaszerogowanie tych funkcjonariuszów, oraz zawodowych wojskowych do poszczególnych grup uposażenia, według następujących zasad:

Wymienionych poniżej w rozdziale I i II emerytów zalicza się do szczebla a odpowiedniej grupy.

§ 4. W rozdziale I § 44 w punkcie f) po wyrazach „Gazystów bez rangi” dodać należy wyraz „chorążych”.

W rozdziale II punkt C) skreślić należy wyrazy „Podoficerów zawodowych XVI” a na to miejsce wstawić:

„Podoficerów zawodowych, którzy pobierali uposażenie miesięczne XIV.

Podoficerów zawodowych, którzy pobierali żołd XVI”.

§ 5. Rozdział III § 44 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów otrzymuje brzmienie następujące:

Funkcjonariuszów państwowych (art. 2 ustawy), którzy przeszli w stan spoczynku ze służby polskiej i którym wymierzono uposażenie emerytalne, w myśl ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466) od uposażenia pobieranego według jednej z ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429-436) zalicza się do poszczególnych grup i szczebli uposażenia według zasad następujących:

1) przy zaliczaniu do odpowiednich grup uposażenia stosuje się odnośnie do:

a) funkcjonariuszów państwowych, którym wymierzono uposażenie emerytalne na zasadach ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) — postanowienia art. 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924);

b) pracowników polskich kolei państwowych — postanowienia zawarte w rozdziale I punkt e § 44 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów;

c) funkcjonariuszów policji państwowej — postanowienia art. 20 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924);

d) oficjantów (oficjantek) kancelaryjnych — postanowienia zawarte w rozdziale I punkt c § 44 wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów;

e) profesorów zwyczajnych szkół akademickich zalicza się do IV grupy uposażenia, profesorów nadzwyczajnych szkół akademickich zalicza się do V grupy uposażenia, tych zaś, którzy przeszli w stan spoczynku przed 1 lipca 1920 r., względnie zmarli przed tym terminem zalicza się: zwyczajnych do VI grupy uposażenia, nadzwyczajnych do VII grupy uposażenia;

f) nauczycieli i dyrektorów szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, wizytatorów, inspektorów szkolnych i zastępców inspektorów szkolnych i tych, którzy pobierali uposażenie czynne, jak nauczyciele (dyrektorowie) szkół średnich do tej grupy uposażenia, która odpowiada cyfrowo stopniowi służbowemu, według którego pobierali ostatnio w służbie czynnej dodatek drożyzniany według art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 433);

g) nauczycieli szkół powszechnych i osób pobierających takie same uposażenie do tej grupy uposażenia, która odpowiada cyfrowo stopniowi służbowemu, według którego pobierali zasadniczą płacę miesięczną według art. 1 względnie art. 3 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 434);

h) instruktorów szkół zawodowych do tej grupy uposażenia, która odpowiada cyfrowo stopniowi służbowemu, według którego pobierali ostatnio w służbie czynnej dodatek drożyzniany według ostatniego ustępu art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 435);

i) sędziów i prokuratorów — postanowienia art. 2 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107).

2) Emerytowanych wojskowych wojsk polskich, którzy przeszli w stan spoczynku przed dniem 1 października 1923 r. szereguje się do następujących grup:

generała broni i równorzędnych do II grupy uposażenia				
„ dywizji i	„	„ III	„	„
„ brygady i	„	„ IV	„	„
pułkownika	„	„ V	„	„

podpułkownika i majora i równorzędnych			do VI grupy uposażenia
kapitana i równorzędnych	„ VII	„	„
porucznika i	„ VIII	„	„
podporucznika i równorzędnych	„ IX	„	„
podchorążego „	„ XII	„	„
chorążego „	„ X	„	„
st. sierżanta, st. wachmistrza, st. ogniomistrza, st. bosmana, st. sierżanta żandarmerji, st. majstra wojskowego	„ XI	„	„
sierżanta, wachmistrza, ogniomistrza, bosmana, sierżanta żandarmerji, majstra wojskowego	„ XII	„	„
plutonowego, bosmanmata, st. żandarma, mł. majstra wojsk.	„ XIII	„	„
kaprala, mata, żandarma, podmajstrzego	„ XIV	„	„

3) Zaliczenie funkcjonariuszów państwowych, wymienionych pod 1 oraz emerytowanych wojskowych wojsk polskich, wymienionych pod 2, do szczególnej w obrębie danej grupy następuje na zasadach art. 98 oraz ostatniego ustępu art. 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) względnie postanowień art. 14 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*